

Česká unie sportu
Zátopkova 100/2
169 00 Praha 6

V Praze dne 13. 3. 2020

Věc: Výkladové stanovisko k Usnesení vlády ČR ze dne 12. 3. 2020 č. 199

Vážení,

na základě vaší žádosti tímto předkládám své stanovisko k Usnesení vlády ČR ze dne 12. 3. 2020 č. 199 (dále jen „Usnesení“) ve vztahu k činnostem České unie sportu, z.s.

Dle bodu I. odst. 1 jsou s účinností od 13. 3. 2020 od 6:00 hod. zakázány veškeré spolkové akce a shromáždění s účastí přesahující **ve stejný čas 30 osob**. Z tohoto zákazu jsou vyňaty pouze vyjmenované akce orgánů veřejné správy, tudíž je nezbytné konstatovat, že se předmětný **zákaz vztahuje i na zasedání orgánů spolku** (v původním návrhu Usnesení byla udělena výjimka i na zasedání orgánů soukromých osob, ale z finální verze Usnesení byla vypuštěna).

Dle bodu I. odst. 4 Usnesení se s účinností od 13. 3. 2020 od 6:00 hod. zakazuje přítomnost veřejnosti v provozovnách poskytovatelů některých služeb – posilovny, přírodní a umělá koupaliště, solária, sauny, wellness služby, hudební a společenské kluby, zábavní zařízení, veřejné knihovny a galerie.

Oproti návrhu Usnesení, které bylo v průběhu včerejšího dne uveřejněno, **neobsahuje předmětný odstavec Usnesení pojem „sportoviště“**. Z výše uvedeného lze tedy dovozovat, že **předmětný zákaz se sportovišť (venkovních ani vnitřních) netýká**, a to za předpokladu, že takové sportoviště současně nenaplnuje jiný z pojmů uvedených v předmětném odstavci Usnesení (např. bazén – viz níže). Sportovišť nenaplnujících jiný z pojmů bodu I. odst. 4 Usnesení se tedy týkají pouze omezení definovaná bodem I. odst. 1 Usnesení, tedy **limit počtu osob přítomných na sportovišti ve stejný čas, tj. 30**.

V první řadě je nezbytné se vypořádat s pojmem veřejnost, který v souvislosti s Usnesením nebyl nijak definován. V souvislosti s výše uvedeným omezením však lze dovozovat, že veřejností je **každý, který není v pracovněprávním či jiném obdobném vztahu (výkon funkce apod.) s provozovatelem dotčeného zařízení, či se na základě smluvního vztahu nepodílí na provozu takové provozovny (např. OSVČ)**. Za veřejnost lze proto považovat **veškeré uživatele** předmětného zařízení, kteří nemají k provozovateli vztah popsáný v předchozí větě.

Z výše uvedených služeb vyjmenovaných v předmětném odstavci Usnesení pak považují (s přihlédnutím k rozsahu činností poskytovaných ze strany České unie sportu, z.s.) za nezbytné vyložit zejména pojem „přírodní a umělá koupaliště“. V této souvislosti lze uvést výklady uvedené webových stránkách Státního zdravotního ústavu (<http://www.szu.cz/tema/zivotni-prostredi/koupani-ve-volne-prirode/druhy-mist-ke-koupani>):

Přírodní koupaliště: „To jsou taková místa, za které si někdo (takové osobě se říká provozovatel) vzal zodpovědnost a sleduje (přesněji řešeno nechává sledovat) na své náklady jakost vody a zabezpečuje další služby na břehu. Povinné je to sběr odpadků, provoz záchodů a údržba ploch na koupališti, často

zajišťuje také sprchy a převlékačí kabiny. Povinnosti provozovatelů jsou stanoveny zákonem č. 258/2000 Sb. a vyhláškou č. 238/2011 Sb. Většinou se na koupalištích ve volné přírodě vybírá vstupné.“

Umělá koupaliště: „Mezi ně **patří kryté bazény a většina venkovních bazénů (pokud je v nich voda upravována)**. Požadavky na jakost vody v těchto koupalištích jsou přísnější než u přírodních koupališť. Provozovatel má za povinnost upravovat a kontrolovat vodu tak, aby kvalita vody odpovídala stanoveným předpisům.“

Z výše uvedeného je tedy jednoznačné, že zákaz platí pro veškeré bazény v širším slova smyslu.

Dále pak považuji za nezbytné vyjádřit se k případným sankcím za porušení povinností vyplývajících z vyhlášení nouzového stavu a souvisejících dokumentů/opatření.

Vedle sankcí podle předpisů správního práva (zejména pokuty) nelze vyloučit ani odpovědnost podle předpisů trestního práva. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, sice neobsahuje přímo trestný čin související s porušením povinností uložených v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu, avšak trestní odpovědnost lze podřadit pod některou ze skutkových podstat jiných trestných činů, jako např. §§ 152, 153 trestního zákoníku – šíření nakažlivé lidské nemoci (úmyslně či z nedbalosti), §§ 272, 273 trestního zákoníku – obecné ohrožení (úmyslně či z nedbalosti), či § 337 – maření výkonu úředního rozhodnutí.

Závěry:

- 1. Zákaz akcí nad 30 současně přítomných osob se týká veškerých sportovních a spolkových záležitostí.**
- 2. Úplný zákaz provozu pro veřejnost se týká výhradně provozů vyjmenovaných v bodu I. odst. 4 Usnesení, nikoliv všech sportovišť. Provozovat v režimu do 30 osob tedy lze veškerá sportoviště (vnitřní i venkovní) s výjimkou explicitně vyjmenovaných provozů.**
- 3. Umělým koupalištím jsou veškeré kryté i nekryté bazény, ve kterých probíhá úprava vody.**
- 4. Porušením povinností uložených v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu mohou být trestným činem.**
- 5. V případě pochybností o výkladu některé z povinností lze doporučit prokazatelné ověření (ideálně písemně) výkladu od příslušného orgánu státní správy. Nedojde-li k naprostému vyloučení pochybností doporučuji k danému problému z hlediska opatrnosti přistupovat spíše restriktivně, tedy že se jedná o záležitost spadající do uložené povinnosti/zákazu.**
- 6. Doporučuji pravidelně sledovat výstupy orgánů státní správy, zejména webové stránky Úřadu vlády (<https://www.vlada.cz/cz/urad-vlady/>), Ministerstva zdravotnictví (www.mzcr.cz), Ministerstva vnitra (<https://www.mvcr.cz>) a Národní sportovní agentury (<http://www.agenturasport.cz>), a v této souvislosti pak přijímat příslušná opatření.**

V případě dotazů jsem vám k dispozici.

S pozdravem

JUDr. Daniel Viduna, LL.M., advokát